

λούδια του Σταυρού, τους θαυλικούς τών άγιωσμών και τις δάφνες τών Βασιών. Και όχι μοναχά αυτό, αλλά τὸ θεωροῦν καὶ μεγάλη ἁμαρτία, σάν νά κάνανε θεθήλασι, νά τὰ κάψουν, γιά νά καπνιστοῦνε, στά κάρβουνα τών θυματιῶν ἢ στοῦ καντηλιῶ τοῦ φλόγῳ.

Τὰ κρατούνε μακρὰ, σάν νά εἶνε κάτι θέθλον, κάτι πού προέρχεται ἀπό τὴν εἰδωλολατρεία.

Ἐνὸ τὸ χόρτο τῆς παραένης πηγῆς τῆς Νεγκοθάνης, πού «κοιμάται» καὶ «θυμώνει», ἀν τὸ ἀγοροζυπνήσουνε, τὸ κρατοῦν κοντά εἰς εἰκόνες, καὶ τὸ καίνε σὲ φωτιά τοῦ θυμιστοῦ.

Αὐτὰ γίνονται γιά τὸ ξόρκι.

Γιά τὴν θεραπεία πάλιν τῶν δερματικῶν, θέλουν τὰ χόρτα αὐτὰ καὶ μουσκεῖουν σὲ χλιμρὸ λάδι, πού πρέπει νά εἶνε παρμένο, ἀπὸ τὸ εἰκόνημα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ ἔπιεται τὸ κοπανίζον καὶ τρίβον με ἀπὸ τὸ μέρος βπου πάσχει.

Λένε δὲ σχετικῶς, πὸς τὸ μέρος πού πάσχει θεραπεύεται ἀμέσως καὶ τόσο καθαρά, ὡσάν τὸ δέρμα νά μὴν εἶχεν ἔλκη καὶ σπιρία, ἀλλά νά ἦτανε μουτζουρωμένο καὶ πλύθηκε κατόπιν με νερό καὶ καθάρισε σάν νά μὴν εἶχε τίποτε.

* * *

Ἄπανα, ψηλά, ἀπὸ τὴ Φλόρινα, σ' ἓνα ἀπόκρημο βουνό, εἶνε ἓνα χωριό, ἡ Μπελκαμένη.

Ἡ Μπελκαμένη αὐτή, καὶ σὺν καὶ ἡ Νεγκοθάνη, ἐνδιαφέρουν τὰς... Ἀθήνας.

Ἐἶνε τὰ χωριά πού θγάζουν τοὺς πῖο πολλοὺς μαστορούς, οἱ ὅποιοι μαζί με τοὺς «τσούσηδες» τῆς Βουρσιπιανῆς καὶ τῆς Πυρσόγιαννης, τῆς Ἡπείρου, κινεῖσθαι στὴν Ἑλλάδα ἄλλοτε καὶ χτισίανε τὰ σπίτια.

Μεγά μέρους, τῶν παλιῶν σπιτιῶν τῶν Ἀθηνῶν εἶνε χτισμένα ἀπ' αὐτοὺς.

Λοιπόν, στὸ χωριὸ αὐτό, στὴν Μπελκαμένη, μέου ἀπὸ τὰ πολλὰ νερά, πού τρέχουν ἀπὸ τὴς πλαγιές του, εἶνε καὶ ἓνα νερό, πού λένε ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τὴ λίμνη τῆς Ἀγοίβος.

Τὸ ἐξηγοῦν δὲ αὐτὸ ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν ψαριῶν, πού θρίσκονται μέσα στὸ νερό αὐτό. «Ὅτι ψάρι ἔναι ἡ λίμνη τῆς Ἀγοίβος, θρίσκει καὶ στὸ νερό αὐτό. Ἰδίως δὲ ἡ ὀνομαστὴς ἢ «ἐτένε» (πέστροπος) τῆς Ἀγοίβος, ἡ ὅποια ἀφθονοῦν καὶ στὸ νερό τῆς Μπελκαμένης... Καὶ δὲν εἶνε μόνον τὰ ἴδια εἶδη τῶν ψαριῶν, πού κάνει τοὺς Μπελκαμενιωτὲς νά ἐπιμένουν στὴ δοξασία τοὺς αὐτῆ, ἀλλά καὶ ἡ ἰδιαιτέρες καὶ χαρακτηριστικὴ ἐκεῖνης θούλης, πού ἔχουν ἢ «πέστροπος» τῆς Ἀγοίβος, τῆς ὅποιας ἴδιες καὶ παρνομιούτες ἔχουν καὶ ἡ «πέστροπος» τῆς Μπελκαμένης καὶ ἡ ὅποιας τίς κάνουν νά ξεχωρίζουν ἀπὸ τὴς ἄλλες, γιὰτὶ εἶνε πῶλύ γλυκύτερες καὶ νοστιμότερες.

* * *

Ἄλλὰ καὶ λίγο πέρα ἀπὸ τὴ Σκύδρα, μεταξὺ Ἐδέσσης καὶ Νισαύσης, εἶνε μιὰ πηγὴ, τὰ «γαλινὰ νερά», ὅπως τὰ λέγανε οἱ Τοῦρκοι, τῆς ὁποίας τὰ νερά εἶνε θειοῦχα.

Ἄγνωστον δὲ ποίος ἄλλες ἰδιότητες ἔχουν, γιὰτὶ κανεὶς δὲν τὰ ἐξήτασε.

Τὰ νερά αὐτὰ ὄχι μόνον σπιρία κακὰ θεραπεύουν καὶ ἐκπέματα, ἀλλὰ καὶ ρευματικούς καὶ στομαχικούς πόνους καὶ ἄσπια ἐκασκώματα, πού δὲν μπόρουν νὰ τὰ γίνουν οἱ γιατροί.

Τὰ νερά αὐτὰ, θγαίνουν, μέου ἀπὸ κάτι ἐρίπια παλαιῶ, παμπάλαιου, φαίνεται, λουτροῦ καὶ εἶνε ἀνοιχτὰ καὶ ἔρημα καὶ κόσμος πολλὸς συρρέει ἐκεῖ περὶ κάθε χρόνο.

Ὅσοπο κανεὶς δὲν τὰ περιεῖθηκε ποτέ.

Μόνον οἱ Νισαουσαῖοι ἐργοστασιάρχη Λαναράδες, ἰδίως θεραπειῶν, κάτι θέλουν νά κἀμουν γι' αὐτὰ, ἀλλὰ αὐτὸ ἦταν τὸσον προσωρινὸ καὶ ἀπρόσχετα φτιασμένο, πού παρ' ὀλίγον νά κἀμουν μεγαλύτερο κακὸ, ἀπὸ καλὸ.

Τὰ «γαλιανὰ αὐτὰ νερά», γιά νὰ τὰ κάμην, νά σοῦ κάμουνε καλὸ καὶ νά σοῦ δώσουν θεραπεία, πρέπει νὰ τὰ ἀσημάωσης καὶ νὰ τὰ γλυκάνης.

Πρὶν μῆτε γιά νά λουσθῆς, πρώτῃ φορὰ σ' αὐτὰ, πρέπει νά ρίψης μέσα, ἓνα θολάκι ζάχαρη καὶ ἓνα νόμισμα ἀσημένιο.

Τὸ ἴδιο πρέπει νά κάμην, ἀποχαρτεῖντας τα, καὶ δταν τελείωσης τὰ λουτρὰ σου καὶ κἀνης τὸ τελευταῖο πλέον μπάνιο σου.

Τὸ παρὼλεψες αὐτὸ : Δὲν θλέπεις θεραπεία ἢ καὶ ἄν δῆς δὲν θά εἶνε ἄμηση.

Σ. Σ.

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ**ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΤΡΑΠΕΖΙ**

Τὸ πῖο περίεργο ἐπιπλο τοῦ κόσμου εἶνε ἓνα τραπέζι πού κατασκεύασε ἓνας Ἴρλανδὸς ἐπιλοποιοὺς στὸ Ἰλινόϊς.

Τὸ τραπέζι αὐτὸ πού δὲν καταλαμβάνει παραπάνω ἀπὸ ἓνα μέτρο γῶρο, ἀποτελεῖται κατὰ τὰ τρία τέταρτα ἀπὸ ἓνα... ἑκατομμύριο μικροσκοπικὰ ξυλαράκια σ' ἔθδομηγτα τρεῖς διαφόρους σχηματισμούς.

Τὰ ξύλινα τεμάχια τοῦ τραπέζιου αὐτοῦ, ἔτσι ὅπως εἶνε συγκολλημένα, σχηματίζουν τεμπελὰ ἀπὸ τὴν ζωὴν ὄλων τῶν Ἀμερικανῶν προέδρων.

Ὅ καλλιτέχνης λεπτοουργὸς διέθεσε γιά τὸ τραπέζι αὐτὸ 4.000 ὄρες ἐργασίας.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Μὲ 4 δελτία τοῦ «Μπουκέτου» καὶ 8 δραχμάς ἀποκτᾶτε τὰ ἐξῆς ἀριστουργήματα:

«ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» Τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

«Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ»

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ

«Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

«ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» Τοῦ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

«ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» Τοῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥΜΥΣΣ

Στὸν τόμον τῆς «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ γεμάτῃ πάθος ἐρωτικὴ ἱστορία τῆς «ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΣ ΝΤΑ ΡΙΜΙΝΙ» καὶ οἱ παθητικοὶ «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΓΚΟ»

«Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ!» ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

Ἐπίσης με τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμάς 8 ἀποκτᾶτε καὶ τὴν «ΠΑΛΗΓΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» τοῦ Ὀνορέ Μπαλζάκ καὶ τὴν «ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» τοῦ Ἰουλιού Βέρν.

Ἐπίσης ἄρχισε ἡ διανομὴ τοῦ ἔθδομου θιβλίου τοῦ «Μπουκέτου» — «Οικογενεῖα» τὸ ὅποιον περιέχει τὰ δύο ἀριστουργήματα

«ΔΥ' ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

«ΔΙ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

Προσέχως θά κυκλοφορήσῃ τὸ δὸν ἔργον:

«ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ!

Πολλοὶ ἀναγνώσται μας ζητοῦν νά ἀποκτήσουν ὄλην τὴν σειράν τῶν παλαιότερων ἔθδοσων τοῦ «Μπουκέτου» γιά νά μὴ λείπῃ τίποτε ἀπὸ τὴν θιβλιοθήκην του, καθὼς καὶ τὴν σειράν τῶν ἔθδοθέντων μέχρι τοῦδε ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ», τὰ ὅποια εἶνε πλήρῃ ἐλληνικῆς ἐκλεκτῆς συνεργασίας τῶν καλύτερων Ἑλλήνων λογογράφων.

Ἡ Διευθύνσις τοῦ «Μπουκέτου» πρὸ τῆς ὁμαδικῆς αὐτῆς ἀτήσεως εὐρεθείσα καὶ ἐπιθυμοῦσα νά εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οικογενεῖας» ἀπεφάσισε εἰς ὄσους προσκομιζόντες εἰς τὰ γραφεῖα μας τὰ τέσσερα δελτία καὶ λαμβάνοντες νεωτέρας ἔθδοσεις μας, νά παρέχῃ με πέντε μόνον δραχμάς διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἕξ δραχμάς διὰ τὰς ἐπαρχίας τὰ ἐξῆς θιβλία:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Τοῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Η ΜΟΝΑΡΤΡΗ Τοῦ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Η ΣΟΝΙΑ τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

ΚΑΙ ΔΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ Τοῦ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι, ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας)

καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὄκτώ περιφμα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ

πὸ τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐλευθερά ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα. Εἰσποτιοῦνται ὁμοῦς οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ θιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θά σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.